

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/650/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711215321
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711215321.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO:36 613 843 proti odporkyni Z. I., narodenej XX.X.XXXX, bytom U. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.047,44 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/5/2013-72 zo dňa 09. 07. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 21Ro/306/2011-56 zo dňa 17. 10. 2012 s odôvodnením, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu, pretože odpor proti platobnému rozkazu môže podať len odporca.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý zdôraznil, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec a poukázal na to, že pokiaľ zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a žalobný nárok je súčasne v časti v zjavnom rozpore so zákonom, potom podľa § 172 ods. 7 a ods. 9 O. s. p. nemôže byť platobný rozkaz vydaný, pričom súd skúma uvedené nedostatky ex offa. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo 27/2012. Tvrdil, že vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia, preto je možný jeho vstup aj do konania v dobe, kedy ešte platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť. Nečinnosť odporcu nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas s uplatnenou žalobou, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý častokrát nevie o čiastočnej neplatnosti právneho titulu, ani o premlčaní pohľadávky, ktorá je voči nemu uplatňovaná a navyiac súdy ho dostatočne účinne odrádzajú od podania odporu poučením v platobnom rozkaze o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za odpor proti platobnému rozkazu súdny poplatok, ktorý je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. za) Zákona o súdnych poplatkoch. Má za to, že aj prípadný nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd by mal posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka, správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje, alebo tento úkon odporuje záujmom. Na záver poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ v doktrinálnych veciach Oceáno Grupo Editorial, Salvat Editorial, C 240/98 až C 244/98, Mostaza Claro C-168/05 a Godard -429/05, ako aj na články Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Keďže bola vedľajšiemu účastníkovi znemožnená realizácia jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní, čím mu bola odňatá

možnosť konať pred súdom, navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako zjavne odporujúce zákonu zrušil.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v skrátenej rozkaze konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené a poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 207/2011. Okresný súd tak podľa neho správne odpor vedľajšieho účastníka odmietol, nakoľko vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu a ak by aj pripustil, že vedľajší účastník má právo podať odpor, tak potom iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že ide o rozhodnutie predčasne vydané, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Z dôvodov napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd odmietol odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom ako odpor podaný neoprávnenou osobou podľa § 174 ods. 3 písm. c) O. s. p. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odpor odmietol ako podaný neoprávnenou osobou, nakoľko vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odporu, tento môže podať len odporca.

S právnym názorom okresného súdu, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať výlučne odporca, sa odvolací súd nestotožňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že konanie vo veci vyvolal navrhovateľ, ktorý podal návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 1.047,44 € s príslušenstvom. Navrhovateľ sa vyššie uvedenej sumy domáha na základe zmluvy o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 27. 10. 2006, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Uvedenú zmluvu možno podľa obsahu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy v spojení s ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa). Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámilo vstup do tohto konania podaním zo dňa 14. 09. 2012, keď spolu s oznámením o vstupe do konania na podporu odporkyne požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ust. § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom mal zákonodarca namysliť najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a podobne. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o združenie na ochranu spotrebiteľov.

Znenie tohto ustanovenia upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp., akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade sa vedľajší účastník stáva nositeľom jeho procesných práv a povinností dorúčením jeho oznámenia súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, resp. dorúčením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje. Zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by vedľajší účastník mohol vstúpiť do konania len v určitej fáze sporového konania, resp., že by výslovne nemohol vstúpiť do konania v čase do vydania platobného rozkazu. Uvedené je konštatované aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 234/2004.

Účelom rozkazného konania je rýchle a hospodárne vybavenie veci pri splnení podmienok stanovených v § 172 ods. 1 O. s. p. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v niektorých prípadoch zabezpečuje aj zákon prostredníctvom inštitútov procesného práva a v konaní podľa

Občianskeho súdneho poriadku k nim patrí aj platobný rozkaz (§ § 172-174) a vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 153b), ktorú skutočnosť konštatuje aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 83/1999. Je zrejmé, že v prejednávanej veci je predmetom sporu zaplatenie určitej sumy. I keď Občiansky súdny poriadok v ust. § 172 O. s. p. pripúšťa možnosť rozhodnúť o takejto veci v skrátanom konaní za predpokladu splnenia podmienok v ňom ustanovených, nie je možné konštatovať, že konanie pred vydaním platobného rozkazu je konaním nesporovým. Sporové konanie začína podaním návrhu vo veci samej a tým je aj návrh na vydanie platobného rozkazu. Vzhľadom na tieto skutočnosti je preto nutné konštatovať, že vedľajší účastník môže vstúpiť do sporového konania kedykoľvek aj v rozkaznom konaní do vydania platobného rozkazu.

Uvedený právny záver o možnosti vedľajšieho účastníka vstúpiť do konania v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia (už vyššie uvádzaný rozsudok NS SR 1Cdo 234/2004 uverejnený v časopise zo Súdnej praxe č. 5/2007 pod 63/2007) ale nevylučuje, aby prvostupňový súd skúmal podmienky ust. § 174 ods. 3 písm. c) O. s. p., teda, či odpor bol alebo nebol podaný neoprávnenou osobou.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, ktorého nosnou ideou je, že vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník podporovať a hlavný účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas. Nevyslovenie súhlasu sa rovná neudeleniu súhlasu. Podanie opravného prostriedku, medzi ktoré patrí aj odpor môže súd posudzovať len podľa ustanovení procesného práva. Povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka aj podľa § 93 ods. 4 O. s. p. sa môže vzťahovať len k úkonom vyplývajúcim z práva hmotného, ako je tomu napr. pri vznesení námietky premlčania, inak by súd vopred vecne preskúmaval opravný prostriedok. Ak teda hlavný účastník nevyjadrí súhlas s odporom alebo odvolaním vedľajšieho účastníka, je potrebné ich odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Pokiaľ však ide o úkony vyplývajúce z hmotného práva (napr. premlčanie), len v takom prípade tento úkon posudzuje všeobecný súd podľa § 93 ods. 4 O. s. p. (ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností).

V predmetnom konaní bol platobný rozkaz doručený odporkyni dňa 29. 11. 2012 v zmysle doručky okresného súdu na č. I. 64 spisu. Vzhľadom na vyššie uvedené právne závery mal preto okresný súd vyzvať odporkyňu, aby uviedla, či sa k podanému odporu proti platobnému rozkazu pripája, či s ním súhlasí, resp. či na uvedený procesný úkon udeľuje vedľajšiemu účastníkovi, ktorý ju v konaní podporuje, súhlas. Skutočnosť, že odporkyňa nevyužila svoju možnosť podať odpor, nie je sama osebe okolnosťou, z ktorej by bolo možné vyvodiť súhlas, resp. nesúhlas hlavného účastníka. Okresný súd tak nedostatočne zistil skutkový stav, na základe ktorého vydal predčasné rozhodnutie, ak uvedený súhlas, resp. nesúhlas odporkyne s opravným prostriedkom vedľajšieho účastníka nebol žiadnym spôsobom zisťovaný. Len v prípade, ak hlavný účastník súhlas k opravnému prostriedku vedľajšieho účastníka neudelí, je uvedený opravný prostriedok bez tohto súhlasu právne neúčinný.

Úlohou okresného súdu bude preto v prvom rade zistiť predmetný súhlas, resp. nesúhlas odporkyne s procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktorý vystupuje v konaní na jej podporu, teda s odporom proti vydanému platobnému rozkazu. Len v prípade, ak bude zistené, že predmetný súhlas nebol daný v zmysle intencií aj vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 188/2012, posúdi okresný súd opravný prostriedok podľa ustanovení procesného práva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd bol nútený napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a v novom rozhodnutí rozhodne o náhrade celého, teda i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.